

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 18-03-2014, la representació processal de la Sra. S.G. va presentar davant de la Batllia, demanda a tramitar pel procediment ordinari, contra la societat S., SL, en reclamació de la quantitat quedant per avaluar en mèrits de l'informe pericial en concepte d'indemnització com a conseqüència de dos accidents de treball del 05-01-2012 i del 06-02-2013, més els interessos legals a partir de la data dels accidents i subsidiàriament des de la contesta a la demanda, així com les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i de pèrits.

II.- La representació processal de la societat S., SL es va oposar a la demanda sol·licitant la seva total desestimació, amb imposició de les costes judicials a l'agent.

Les parts van replicar i duplicar, totes dues mantenint les seves pretensions, i després que s'hagin practicat les proves, van degudament formular els seus escrits de conclusions, essent precisat que la part agent va quantificar les seves reclamacions en 827,90.-euros pel que fa al primer accident i en 34.923,12.-euros pel que fa al segon.

III.- Per Sentència de data 04-11-2016, l'Hble. Tribunal de Batlles, Secció Civil, va decidir desestimar íntegrament la demanda i imposar les costes processals a la part agent vençuda.

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. S.G., demanant la seva revocació íntegra i que es dictés una nova estimant les seves pretensions tal com formulades en l'escrit de conclusió de primera instància, amb imposició a la societat defenent de les costes judicials d'ambdues instàncies.

La representació processal de la societat S., SL, demana la seva confirmació, amb imposició de les costes a la part apel·lant.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Tot i no formular-ho expressament la part apel·lant, el recurs versa sobre la qüestió de la valoració de la prova per part del tribunal. Els arguments revocatoris són en resumit els següents : 1) pel que fa al primer

accident, ha quedat acreditat que ha sofert una dermatitis secundària deguda a cremades per productes químics ; que els guants de talla 10 li eren grans i que l'accident es va produir per culpa de la talla dels guants ; 2) pel que fa al segon accident, malgrat ressurt de l'informe de la inspecció de treball que li faltava a l'escala un tac antilliscant, el tribunal ha considerat que això no era la causa eficient i efectiva de l'accident ; 3) l'empresa va fer desaparèixer l'escala ; 4) l'empresa no complia amb la seva obligació legal d'oferir als treballadors les eines adequades ; 5) l'informe d'A. del 26-02-2013 acredita que la causa de l'accident va ésser l'estat de l'escala.

Ha quedat establert que la Sra. S.G. treballava per la societat demandada la qual és la responsable de gestionar la d. de X. La treballadora es va trobar en situació de baixa mèdica, des del 06-02-2013 fins al 16-12-2013, dia on les parts van signar un document atorgant l'extinció de mutu acord de la relació laboral a l'empara de l'article 89 del Codi de relacions laborals.

Posteriorment a l'acabament de la relació laboral la treballadora va instar el present plet demanant una indemnització d'una part, per un accident de treball sobrevingut 2 anys abans, sia el dia 05-01-2012, i en el qual sosté haver patit una cremada per aigua contenenent productes químics degut al fet que no duia uns guants de la seva mida, d'altra part per un accident sobrevingut un any abans, sia el 06-02-2013, pel qual sosté haver caigut d'una escala en mal estat mentre estava reparant una fuita.

No són qüestionables en aquesta alçada les lesions que va sofrir la Sra. S.G. com a conseqüència dels accidents sobrevinguts els dies 05-01-2012 i 06-02-2013 i s'han aportat nombrosos elements mèdics al respecte en autes.

Si bé s'ha aportat molta documentació i fins i tot s'ha practicat una inspecció ocular a la d. (a la qual la part agent no va participar malgrat es tractes d'una prova sol·licitada per ella), constatem que finalment pocs elements concloents concerneixen les circumstàncies de dits accidents.

Recordarem que per principi : *“pertoca al treballador víctima d'un accident laboral establir l'incompliment de les obligacions legals i contractuals de l'empresari en matèria de seguretat, per que prosperi la seva demanda en rescabament dels danys patits a conseqüència d'un accident de treball del qual fou víctima”* (TSJC 107/09 del 29 octubre del 2009). Tanmateix, vam poder precisar que *“l'obligació de seguretat que recau sobre l'empresari no solament comporta que aquest darrer ha de respectar les seves obligacions en el seu aspecte preventiu i reglamentari, en particular com ho detalla la Llei de la seguretat i la salut en el treball, però també que, front a l'assalariat, i en el marc de la relació contractual que els uneix, ha de garantir la seva eficàcia i el caràcter apropiat de les mesures de seguretat.”* (TSJC 86/15 del 16 de juny del 2015)

En el present cas i pel que fa al primer accident, cal repetir que és dos anys després de la seva esdevinença que la treballadora va presentar una reclamació quan mai abans l'havia denunciat en particular prop del servei d'inspecció de treball amb qui es va trobar en contacte (especialment el dia 19-12-2013 on va voler denunciar l'accident del 06-02-2013). Si bé tal termini no és per si mateix cap motiu per desvirtuar la posició de la demandant, tanmateix és clar que fa més difícil l'aportació de proves convincents.

Malgrat les afirmacions de la recurrent al respecte, ha quedat provat que l'empresa li havia lliurat el material adequat en particular els guants de 40 centímetres de llargada. El dubte que invoca sobre el fet que dits guants eren o no a la seva talla exacta no fa desaparèixer que en res queda establert que les cremades li foren provocades mentre portava dit guants i que un problema de talla els hauria fet ineficients.

Les fotos aportades (foli 116), que no se sap quan i en quines circumstàncies foren realitzades, permeten veure els guants vermells, és a dir els guants adequats de 40 cm de llargada, però en res permeten constatar que presentarien un problema de talla privant la Sra. S.G. de la

protecció que li havien d'aportar ni fins i tot que ella els portava al moment de l'accident.

Pel que fa al Sr. P., antic empleat de la defenent fins al 2012 i qui va denunciar haver patit un assetjament laboral per part de la mateixa, el seu testimoniatge s'ha de valorar amb cautela i no ve confirmat per cal altre. Afirmar que era present el dia de l'accident (i també que era present el dia d'un altre accident similar que la Sr. S.G. diu haver sofert) confirmant que els dos accidents eren deguts al fet que l'empresa no proporcionava els guants a la bona talla, i afegint que si els adequats eren els vermells (de 40 cm) els de la Sra. S.G. eren massa grans para ella. Dit això, no ha aportat cap precisió més i sobta molt que no se li hagi preguntat directament si la Sra. S.G. portava guants i quins guants al moment de l'accident d'autes.

Degut a l'absència de tot altre element de prova no es pot més que confirmar la conclusió de la instància.

II.- En quant a les circumstàncies del segon accident, recordem que el mateix va tenir lloc un any abans de la demanda i va provocar una baixa mèdica fins al 16-12-2013 mentre la qual la relació laboral es va trobar en suspens i que és el 16-12-2013 que la relació entre les parts es va extingir.

Un cop analitzats els elements en autes, hem de dir que queda dubtós el fet que havia realment una fuga per a reparar i que la Sra. S.G. estava obligada per la seva reparació a pujar al damunt d'una escala fins a l'últim esglaó com va explicar a l'inspector de treball. Ningú estava informat d'aquesta reparació que la Sra. S.G. sosté que estava duent a terme. Encara més, ningú va presenciar l'accident i en particular la caiguda.

L'únic testimoni de l'accident, el Sr. F.P., va manifestar que no havia vist res sinó que havia sentit crits ; que havia anat al lloc on havia trobat la Sra. S.G., que estava sola amb una escala i que havia uns tubs a la paret penjant dient-li la Sra. S.G. que estava arreglant una fuga en un tub.

En relació als desperfectes que presentava la escala, davant del servei d'inspecció de treball el dia 19-12-2013, la Sra. S.G. va afirmar que

l'escala era vella i inestable i que havia perdut l'equilibri degut al joc o moviment que tenia.

Però no s'han acreditat tal circumstàncies i en particular que l'accident fos provocat per la manca d'un tac antilliscant.

En quant a l'informe del servei d'inspecció de treball, no se li pot donar el sentit que li vol donar la recurrent. En efecte, els representants de l'empresa no van admetre cap responsabilitat de la mateixa sinó que, informats per l'inspector de treball de què la Sra. S.G. denunciava el fet d'haver caigut pel fet de tenir una escala que no es trobava en bones condicions, van manifestar que es remetien a l'informe del servei de prevenció en el que només es desprèn que l'escala li faltava un tac antilliscant i que la causa probable de l'accident havia estat un excés de confiança de la treballadora.

En efecte, apareix un informe d'investigació d'accident de data 26-02-2013, establert per l'empresa de prevenció A. Ara bé, el mateix apunta dos factors en la causació de l'accident que són l'excés de confiança de la treballadora i la manca de sabates antilliscants. Dit informe conté dues fotos d'una escala de triangle que no se sap si es tracta realment de l'escala que s'hauria fet servir.

No s'ha pogut identificar aquesta escala durant el procediment administratiu ni durant el present procediment judicial. L'agent afirma que l'empresa hauria voluntàriament fet desaparèixer l'escala però res permet provar tal extrem. Però, en relació al tema de la manipulació de les proves, volem palesar que el Sr. B., antic empleat de l'empresa a la pregunta de dir si la Sra. S.G. li va oferir mai diners o alguna cosa a canvi d'una declaració que li fos favorable, va manifestar que sí, *“li va oferir que si li sortia bé, li donaria uns diners, sense concretar l'import”*.

En quant al fet avançat per l'empresa que en realitat la Sra. S.G. hauria patit la caiguda a l'origen de les seves lesions mentre esquiava, els elements d'auto no permeten acreditar tal versió. Però, és un fet que ressurt de l'informe informàtic establert el 06-02-2013 a les 14:10h al servei

d'urgències del HNSM que el seu redactor va indicar *“paciente...remitida del centro médico de pistas del Pas de la Casa tras sufrir caída accidental al resbalar con una placa de hielo...”* un altre metge modificant dita menció en un segons temps afegint de manera manuscrita *“segons refereix la pacient caiguda escala portàtil”*.

En tot cas, aquests elements permeten entendre la conclusió del ministeri de Justícia i Interior quan en data 13-05-2014 va decidir arxivar les actuacions obertes arran de la denúncia de la Sra. S.G. considerant que no es podia determinar si s'havia fer servir una escala en males condicions ; que l'altura en la que es trobava suposadament la treballadora no feia legalment exigible l'ús de proteccions específiques ; que no s'havia determinat cap incompliment de la legislació vigent pel que fa a les condicions generals de treball i que es desprenien de la documentació certs detalls que podrien posar en entredit que l'accident patit per la denunciante fos en l'àmbit laboral.

Finalment, compte tingut del temps transcorregut i dels nombrosos elements dubtosos i incoherents que envolten les circumstàncies de l'accident, i valorant tots els elements en el seu conjunt, hem de confirmar la valoració de la prova duta a terme pel primer jutjador i que l'ha portat a concloure que la part agent ni havia acreditat la realitat de les seves afirmacions.

Tot plegat, no havent acreditat la demandant una relació causal entre l'actuació o el comportament o una mancança de l'empresa i els accidents dels 05-01-2012 i del 06-02-2013, no podia el tribunal estimar les seves pretensions.

Per tot l'exposat s'ha de desestimar el recurs i confirmar la sentència d'instància.

III.- La desestimació del recurs justifica imposar a la part apel·lant vençuda les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs interposat per la representació processal de la Sra. S.G. contra la Sentència de l'Hble. Tribunal de Batlles de data 04-11-2016 que confirmem íntegrament.

Imposar a la Sra. S.G. les costes judicials de segona instància inclosos els honoraris de procurador i d'advocat;

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-